

215. Nu skal det aabenbares, at gammel Kjærlighed.

Poco vivo.

J. P. E. Hartmann.

1. Nu skal det aaben - ba - res, at gammel Kjærlig - hed i hver en Skjærsild

kla - res og er for Rust i Fred, for le - ven - de og dø - de kan Daners Hjerter

blø - de, men is - ne kan de ej!

2. End lever Kjærligheden,
Som aldrig skal forgaar,
Men klare sig herved
Til Livet at forstaa,
Til klart ham at begribe,
Der evig er i Live,
Som Kjærlighedens selv!

3. Man længe nok maa sige,
At Kjærlighed er blind,
Det bli'er dog Lysets Rige,
Hvor ret den strømmer ind,
Og han har aldrig levet,
Som klog paa det er blevet,
Han først ej havde kjær!

4. Fra Arilds Tid herinde
Vi elsked „Liv og Fred“,
Og hos vor Dannekvinde
Vi elsked Kjærlighed,
Saa er den Livets Gaade,
Den sikkert bedst vil gaade,
Fuldvoksne Dannemænd!

N. F. S. Grundtvig.

216. Nu skal vi nok atter med Prøjseren slaas.

(Sang for Landsoldaten.)

C. C. Møller.

Tempo di Marcia.

1. Nu skal vi nok at - ter med Prøjse - ren slaas, han skal ikke fin - de os ban - ge;
Vi har jo dog vist, vi tør by - de ham Trods, skønt vi vare faa modsaa man - ge.

Men heller en Kamp med et aa - bent Vi - sir, end Rænker i Løn og en Kamp paa Papir.
Lidt Torden og Lynild gjør Him - lens saaklar den ta - ge - de Luft kun paa

2.

Kræf-ter-ne ta'r. Kommer Tid, kommer Raad, har for of-te vi sagt; nej kun Kri-ge-rens Daad knækker

Ty-ske-rens Magt. Vi vil slaas med Hurra! For vor Kon-ge og vort Land.

2. I Hjemmet der græder min dejlige Brud,
 Fordi jeg i Krigen skal drage;
 Hun vandrer til Kirken og beder til Gud,
 At jeg dog maa komme tilbage.
 Ja, Skindet det reddede sikkert jeg helst,
 Men Danmark, min Pige, det maa vi ha'e frelst,
 Ved Arnen der kan ikke Roserne gro,
 Naar Prøjserne aldrig vil unde os Ro.
 Kommer Tid o. s. v.
3. Vor Sprog det er simpelt, men gammelt og godt,
 Det skal ikke Tysken forvanske!
 Saa gjerne han vilde- ja, turde han blot -
 Fortyske og haane de danske.
 I tusinde Aar over Ejdren han saa,
 Men Dansken var sej og lod ej sig gaa paa;
 Thi hver Gang den Tysker han kom med sin Hær,
 Saa traf han de nordiske Folk i Gevær.
 Kommer Tid o. s. v.
4. Og nu vil jeg slaas som en tapper Soldat,
 Og Livet jeg ringe vil agte,
 Lad Tyskeren gjøre sig helt desperat,
 Jeg skal ham dog magelig magte.
 Og naar vi saa mødes igjen i et Slag,
 Jeg tager i Fyren et ordentligt Tag.
 Hurra! Det vil blive en ypperlig Fest
 At kaste paa Porten den ubudne Gjæst.
 Kommer Tid o. s. v.
5. Jeg lærte som Dreng af min Fa'er og min Mo'er
 At elske min Drot og mit Rige,
 Og den Gang jeg voksede til og blev stor,
 Jeg lærte at elske min Pige.
 Og ingen af dem skal fortælle engang,
 Jeg svigtede Fanen, naar Kuglerne sang,
 Nej, alle skal sige, naar Krigen er endt,
 At modigt og trofast jeg Danmark har tjent.
 Kommer Tid o. s. v.

M. Giørup.